

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helvszám

Szerző:

Cím: *Négyszáz tiszt özvegye tanul cipő- és kalapvarrást*

Forrás:

Új Nemzedék

Bp.

1921. 11. 16

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Négyszáz tiszt özvegye tanul cipő- és kalapvarrást

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

Az általános nyomor és nélkülözés a magyar társadalom minden rétegét egyaránt sújtja. Azonban a középosztály egyszer jobb napokat látott intellektuális rétege szenved legjobban a mai viszonyok között. A tanár, az orvos, a mérnök, a hivatalnok, a katonatiszt és első sorban is a nyugdíjasok. A nyugdíjat általában még a jó békeévekben állapították meg a békeárakhoz viszonyítva. Azóta négy-öt százszorosára emelkedtek az árak, azonban a nyugdíjak bizony csak kis háborús és más elnevezésű pótlékkal igyekeztek a mai árakhoz alakulni. Különösen vonatkozik ez a katonatisztek nyugdíjára. A katonatisztek özvegyei a háború után a legváltásosabb helyzetbe jutottak. A tiszt felesége a békeévekben, de még a háborúban sem állt a kenyérkeresők sorában. Ezt akkor talán még rangon alulinak tartották volna. De elmult a háború, a magyar tisztok színe-java örökre a harctéren maradt és itt maradtak a tehetetlen özvegyek és árvák, akik nem tudtak mihez kezdeni. Nem volt kenyér a kezükben és vagyon sem igen maradt az elhunyt férj és apa után. Máról-holnapra nagy tömeggel szaporodott a nélkülözők és a munkát keresők száma.

Az anyagi gondokkal titerhelt kincstár természetesen nem tudott olyan mértékben gondoskodni a katonatisztek

özvegyeiről, hogy azoknak gondtalan, nyugodt megélhetést biztosítson. Dolgozni kell! Így született meg a *Nyugdíjas Katonatisztek Országos Szövetségének* a női osztálya, amely a tisztok özvegyeinek és árváinak segélyezését és foglalkoztatását tűzte ki céljául. *Kirchner Hermanné* altábornagyné kezdeményezésére a katonatisztek munkaképes özvegyeit iparra, kézimunkára tanítják. Különböző *ipari tanfolyamokat nyitottak* szakemberek vezetésével, ahol a nyugdíjas özvegyeket ma hasznos, gyakorlati munkára tanítják. Az első kezdeményező lépést *Aba Illésné*, nyugalmazott ezredes felesége tette meg. *Aba Illésné* már régebben foglalkozott gobelin- és keleti szőnyeg szövessel és a jól jövedelmező művészi munkát a nyugdíjas katonatiszti özvegyek között is terjeszteni akarta. De van *Aba ezredesnének egy új találmánya is. A linoleum talppal házilag készült cipő*, amely mindenképpen felveszi a versenyt a gyári, bőrtalpu cipővel és az ára mindössze negyven-ötven korona páronként. Ezt a találmányt az ezredesné hasznosítani akarta és a katonatisztek özvegyeit már ma tanítja is a cipész-mesterségre.

A gobelin- és cipőtanfolyamon kívül *kalap- és ruhakurzust is nyitott a szövetség*. A tanfolyamot úgy rendezik, hogy csak délután foglalkoztatják amüködik nagyon szép eredményt ért el. „munkásokat”, akik délelőtt a háztar-Gobelin- és keleti szőnyegszövő műhelyekben vagy hivatalokban foglalkoztatásunk *Aba Illésné* vezetésével ugyan-akodnak. Egy-egy kurzus 3-6 hónapig csak már régen megrendelésre dolgozik. tart, azonban már a tanulónapok alatt

is keresnek a munkások, mert már két-három hét után megrendelésre dolgoznak a saját szükségleteiken kívül. Ma már *mintegy négyszáz katonatiszt özvegye ül a műhelyasztal mellett*, ki cipőt, ki kalapot készít, ki ruhát varr, vagy finomművi keleti szőnyeget sző. Munkatársunk ellátogatott *Kirchner Hermanné* altábornagynéhoz, a szövetség alelnökéhez, aki a tanfolyamokat szervezte. *Kirchnerné* a következőkben számolt be a katonatisztek nyugdíjas özvegyeinek foglalkoztatásáról:

— Kétségtelen, hogy ma ez az osztály nélkülöz a legjobban. A katonatisztek özvegyei a békében nem szoktak munkához s így most tehetetlenül álltak a mindinkább fokozódó drágaság előtt. Hamarosan rájöttünk arra, hogy *segélyeiből nem lehet eltartani a tisztok özvegyeit és árváit. Aba Illésné* jelentős és a szakkörök által is elismert találmánya adta meg az impulzust a tanfolyamok kezdeményezéséhez. Így a *munkaképes fiatal özvegyeket munkára tanítjuk*, hogy azután a saját kezük munkájából tartsák fenn magukat és gyermekeiket. *Az idősebbeket, munkaképteleneket természetesen tovább is segélyezzük*, azonban lehetőleg mindenkit munkához juttatunk.

— *Kalaptanfolyamunk* már régebben tart, azonban már a tanulónapok alatt

Székesfővárosi házinyomua 1920

A cipő- és ruhatanfolyamot most kezdjük és reméljük, hogy itt is hamarosan megrendelésre dolgozhatnak a növendékeink. Egy-egy kurzus három-hat hónapig tart és vizsgázott szakemberek

vezetik. Ezzel elérjük, hogy egyrészt biztos kenyeret adunk a tisztok özvegyek kezébe, másrészt pedig a saját ruhájuk és cipőszükségleteiket úgy a maguk, mint gyermekük részére mindenkor sajátkezűleg készíthetik.

— Ez idő szerint ezer nyugdíjas katonatiszti özvegy tartozik a szövetség női osztályához, akiket részint segélyezünk, részint a már eddig is bevált kézi munkával és most majd a tanfolyamokon foglalkoztatjuk. Már vidéken is vannak csoportjaink, ahol ugyancsak szép eredményt mutatnak fel. Ezelőtt másfél évvel, mikor megkezdtük a munkánkat, még egy papirlapunk sem volt, de *Lukasich Géza* báró altábornagy elnök és a vezetőség agilis munkája lehetővé tette, hogy a szövetség másfél év alatt ennyire fejlődjön.